

opusdei.org

Missatge del Papa Francesc per a la Quaresma 2023

El Sant Pare Francesc en el Missatge per a la Quaresma de 2023 comença fixant-se en l'evangelí de la Transfiguració i convida els cristians a posar-se en camí i proposa, en primer lloc, escoltar Jesús, meditant les "lectures bíbliques de cada dia" i escoltar els nostres germans i germanes a l'Església.

20/02/2023

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC

PER A LA QUARESMA 2023

Ascesi quaresmal, un camí sinodal

Estimats germans i germanes,

Els evangelis de Mateu, Marc i Lluc concorden en relatar l'episodi de la Transfiguració de Jesús. En aquest esdeveniment veiem la resposta que el Senyor va donar als deixebles quan aquests van manifestar incomprensió cap a Ell. De fet, poc temps abans s'havia esdevingut un autèntic enfrontament entre el Mestre i Simó Pere, qui, després de professar la seva fe en Jesús com el Crist, el Fill de Déu, havia rebutjat el seu anunci de la passió i de la creu. Jesús el va reprendre enèrgicament: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes» (*Mt 16, 23*). I «sis dies després, Jesús va prendre

amb ell Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, se'ls endugué a part dalt d'una muntanya alta» (Mt 17, 1).

L'evangeli de la Transfiguració es proclama cada any el segon diumenge de Quaresma. En efecte, en aquest temps litúrgic el Senyor ens agafa i ens porta a un lloc apartat. Tot i que els nostres compromisos diaris ens obliguin a romandre allà on ens trobem habitualment, vivint una quotidianitat sovint repetitiva i de vegades ensopida, per Quaresma se'ns convida a “pujar a una muntanya elevada” juntament amb Jesús, per viure amb el Poble sant de Déu una experiència particular d'ascesi.

L'ascesi quaresmal és un compromís, animat sempre per la gràcia, de superar les nostres faltes de fe i les nostres resistències a seguir Jesús en el camí de la creu. Era precisament

allò que necessitaven Pere i els altres deixebles. Per aprofundir en el nostre coneixement del Mestre, per comprendre i acollir plenament el misteri de la salvació divina, realitzada en el do total de nosaltres mateixos per amor, ens hem de deixar menar per Ell a un lloc desert i elevat, distanciant-nos de les mediocritats i de les vanitats. Cal posar-se en camí, un camí costerut que requereix esforç, sacrifici i concentració, com una excursió a la muntanya. Aquests requisits també són importants per al camí sinodal que, com a Església, ens hem compromès a fer. Ens farà bé reflexionar sobre la relació que hi ha entre l'ascesi quaresmal i l'experiència sinodal.

En el retir al mont Tabor, Jesús va endur-se tres deixebles, elegits per ser testimonis d'un esdeveniment únic. Va voler que aquesta experiència de gràcia no fos solitària,

sinó compartida, com ho és, al capdavall, tota la nostra vida de fe. A Jesús l'hem de seguir plegats. I junts, com a Església pelegrina en el temps, vivim l'any litúrgic i, en ell, la Quaresma, caminant amb els qui el Senyor ha posat al nostre costat com a companys de viatge. Anàlogament, a l'ascens de Jesús i els seus deixebles al mont Tabor, podem afirmar que el nostre camí quaresmal és *sinodal*, perquè fem junts el mateix camí, deixebles de l'únic Mestre. Sabem, de fet, que Ell mateix és el Camí i, per això, tant a l'itinerari litúrgic com al del Sínode, l'Església no fa sinó entrar cada cop més plenament i profunda en el misteri del Crist Salvador.

I arribem al moment culminant. Diu l'evangelí que Jesús «i es transfigurà davant d'ells; la seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum.» (Mt 17,2). Aquí hi ha el *cim*, la meta del

camí. Al final de la pujada, mentre
eren al capdamunt de la muntanya
amb Jesús, als tres deixebles se'ls va
concedir la gràcia de veure'l a la seva
glòria, resplendent de llum
sobrenatural. Una llum que no
procedia de l'exterior, sinó que Ell
mateix fulgurava. La bellesa divina
d'aquesta visió va ser
incomparablement més gran que
qualsevol esforç que els deixebles
haurien pogut fer per pujar al mont
Tabor. Com en qualsevol excursió
exigent de muntanya, a mesura que
s'ascendeix cal mantenir la mirada
fixa al sender; però el meravellós
panorama que es revela al cim
sorpren i fa que hagi pagat la pena.
També el procés sinodal sembla
sovint un camí ardu, la qual cosa de
vegades ens pot descoratjar. Però el
que ens espera al final és sens dubte
quelcom meravellós i sorprenent,
que ens ajudarà a comprendre millor
la voluntat de Déu i la nostra missió
al servei del seu Regne.

L'experiència dels deixebles al mont Tabor es va enriquir encara més quan, juntament amb Jesús transfigurat, hi van aparèixer Moisès i Elies, que personifiquen respectivament la Llei i els Profetes (cf. *Mt* 17, 3). La novetat del Crist és el compliment de l'Antiga Aliança i de les promeses; és inseparable de la història de Déu amb el seu poble i en revela el sentit profund. De manera similar, el camí sinodal està arrelat a la Tradició de l'Església i, alhora, obert a la novetat. La Tradició és font d'inspiració per buscar camins nous, evitant les temptacions oposades de l'immobilisme i de l'experimentació improvisada.

El camí ascètic quaresmal, igual que el sinodal, té com a meta una transfiguració personal i eclesial. Una transformació que, en ambdós casos, troba el model en la de Jesús i es realitza mitjançant la gràcia del seu misteri pasqual. Perquè aquesta

transfiguració es pugui fer en nosaltres enguany, voldria proposar dos “camins” a seguir per ascendir al costat de Jesús i arribar amb Ell a la meta.

El primer es refereix a l'imperatiu que Déu Pare va adreçar als deixebles al Tabor, mentre contemplaven Jesús transfigurat. La veu que es va sentir des del núvol va dir: «Escolteu-lo» (*Mt 17, 5*). Per tant, la primera indicació és molt clara: escoltar Jesús. La Quaresma és un temps de gràcia en la mesura que escoltem Aquell que ens parla. I com ens parla? En primer lloc, a la Paraula de Déu, que l'Església ens ofereix en la litúrgia. No deixem que caigui en sac foradat. Si no podem participar sempre a la Missa, meditem les lectures bíbliques de cada dia, fins i tot amb l'ajut d'Internet. A més de parlar-nos en les Escriptures, el Senyor ho fa a través dels nostres germans i germanes,

especialment a les cares i a les històries dels qui necessiten ajuda. Voldria afegir també, però, un altre aspecte força important en el procés sinodal: escoltar Crist passa també per escoltar els nostres germans i germanes a l'Església; aquesta escolta recíproca que en algunes fases és l'objectiu principal, i que, de tota manera, sempre és indispensable en el mètode i l'estil d'una Església sinodal.

En escoltar la veu del Pare, «els deixebles, en sentir-ho, es van prosternar amb el front fins a terra, plens de gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: “Aixequen-vos, no tingueu por”. Ells van alçar els ulls i no veieren ningú més que Jesús tot sol» (*Mt 17, 6-8*). Vet aquí la segona indicació per a aquesta Quaresma: no refugiar-se en una religiositat feta d'esdeveniments extraordinaris, d'experiències suggestives, per por d'afrontar la realitat amb les fatigues

quotidianes, les dificultats i les contradiccions. La llum que Jesús mostra als deixebles és una bestreta de la glòria pasqual i cap a ella hem d'anar, seguint-lo a “Ell sol”. La Quaresma està orientada a la Pasqua. El *retir* no és un fi en si mateix, sinó que ens prepara per viure la passió i la creu amb fe, esperança i amor, per arribar a la resurrecció. De manera equivalent, el camí sinodal no ens ha de fer creure en la il·lusió que hem arribat quan Déu ens concedeix la gràcia d'algunes experiències fortes de comunió. També allí el Senyor ens repeteix: «Aixequen-vos, no tingueu por». Baixem a la planura i que la gràcia que hem experimentat ens sostingui per ser artesans de la sinodalitat a la vida quotidiana de les nostres comunitats.

Estimats germans i germanes, que l'Esperit Sant ens animi durant aquesta Quaresma a la nostra escalada amb Jesús, perquè

n'experimentem la resplendor divina
i així, enfortits en la fe, continuem
junts el camí amb Ell, glòria del seu
poble i llum de les nacions.

Roma, Sant Joan de Laterà, 25 de
gener de 2023, festa de la Conversió
de sant Pau

Francesc

Foto de Holly Mandarich en
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-
del-papa-francesc-per-a-la-
quaresma-2023/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-del-papa-francesc-per-a-la-quaresma-2023/) (06/08/2025)